

Na ničem nezáleží,
co není věčné!

Rok 1936.

První den Nového Roku, jest zde úplně bez
sněhu, bez mrazu, dosti přelivný, tichý den,
bez větru, ale jest zmrzlé a pousmurno.
Slunko nezasvitlo po celý den. Jest všude
na cestách a silnicích mnoho bláta.

Počasí

počátkem
roku.

Dále po celý leden jest úplně bez sněhu,
často prší. Takového zimního počasí ne-
mí snad promětníka. Ještě 2. února jest
zde bez sněhu a prší.

Ale již 4. února a 5. února padá sníh a
fouká, potom tinně krásný den trochu pa-
dá a mrzne, až 16. února nastala obléva
a 18. února ještě trvá.

Dne 26. ledna, zalejší Pěl. J. Sokol pořádala Plesy.
ples "Sibřinky", na němž byla návštěva velká.

Dne 9. února, pořádal zalejší spolek fotbalistů
v Sokolovně mužskému ples, návštěva slušná.

Dne 23. února, odpoledne byl v Sokolovně
ples školních dětí. Tančili národní tance.

Včera pak tu měli 23 února konal se v sokolovně přes sbor dobr. hasičů na němž byla návštěva dosti slušná.

Kosofuntní úterý dne 25. února, byl v sokolovně „čepiček“, návštěva též hojná. Potom po několik týdnů se volávají v sokolovně taneční hooling.

Slavy.

Dne 6. března oslava 86. narozenin pana presidenta Osvooboditele při něm sbor dobrovol. hasičů zapálil ohně.

V měli dne 5. července, zdejší spolek fotbalistů pořádal slavnost, večer pak zábavu.

Dne 6. července, konána oslava M. J. Husa. Přivítal občanstva od Sokolovny na „Přihovku“ kde zapálen ohně, při němž je přednáška a zapěna Národní hymna a zpěvy.

---

1. května, účast občanstva na majových oslavách v Žil. Brodě.

Pout.

Dne 26. července, pořádná Národní pout'. Vpoledne toho dne prší. Včera pak se konala v sokolovně poutová zábava.

Biograf

Včera zde byl cestovní biograf v sokolovně, a návštěva na představeních slušná.

Majiteli toho biografu zemřel zde synek as
13 letý a pohřben byl na zdejším hřbitově.

Vneděli dne 27. září, byla v sokolovně prosvícens.
ká zábava, na níž návštěva byla postačující. Prosvícení.

28. října, oslava „Svatku Svobody“ u lípy.

Vneděli dne 20. prosince, pořádali zdejší učitelé.
k se školními dětmi Vánoční besídku v sokolovně na níž byla návštěva velká. Vánoční besídka.

Proci 1926, byly zřízeny po celé čsl. republice
v každém městě i vesnici volby civilní o-
brany protiletectvé. Zde v Radčicích byl ustanoven
tíž takový odbor, jehož hlavním velitelem jest
pan řídící učitel Rubec. Toho roku bylo zde
provedeno několik nocních poplachů. Tyto
poplachy byly konány po celé republice. Civilní
obrana
protiletectvá.

Tohoto roku zemřeli:

Terzie Novotná ép. 21. vdova, stáří 75 roků.
Jaroslav Hopal ép. 54. ženat, stáří 63 roků.
Anna Pilova ép. 12 vdova, stáří
Anna Šilhánová ép. 62 vdova, stáří
Marie Šilhánová ép. 49 Hovst, vdova, stáří 83 roků. Zemřeli:

Při jarních odvozech byli odvedeni k vojsku:
Frant. Polna ép. 71, Milosl. Piolla, ép. 72, Josef Vichov-
ský, ép. 15, Josef Hopal ép. 3. Odvedeni.

Slavný den.
z Tyždmu k. Karlov.

Návštěva pana presidenta Dr. Edmunda
Benise a jeho choti v Zil. Brodě.

Den 19. srpna r. 1936, zůstane historickým a slavným dnem pro město Zilavý Brod a pro celý okolní horský kraj a pohraničí. Tisíce lidí vítalo na zelnobrodském náměstí pana presidenta republiky dr. Edmunda Benise a jeho choti. Ulice a náměstí obnašle ne státními vlajkami, národními prapory i praporky a květinami naplnily se občanstvem a krojovanými spolkami. Pohled na zelnobrodské náměstí byl velkolepý. Na schodišti spořitelny a před ní slavy občanstva, krojované skupiny D. Tě. jednoty, skautů, řemeslníků, pekařů, Věla, střelců, před rolníci pak zelníků, a puštáků, legionářů, ital. domobronců, českých dobrovolců z r. 1918-19, dále skupiny hostinských, zástupců společenství, starostové obcí, členové místní městské rady a zastupitelstva, uprostřed náměstí pak zástupci všech řádů, korporací a spolků, jež byli pozváni představením panu presidentu a koncem početné sokolstvo které shromážděním usavěrali prostor podél střešního náměstí až ke Smetanovu zátiší.

Naladba před přijetím pana presidenta byla
přímou prověšená. Celodenní krásné počasí sli-
bovalo krásnou pohodu, ale když se na ná-
městí pomocí četnictva, hasičstva utvořil spo-
radovaný obrazec ze všech přítomných a přijed
pana presidenta byl očekáván hořkým okom:
žikem, zatahla se obloha černými mraky a
v několika minutách bylo náměstí zaplave-
no snoustanti vod, které se s neobyčejnou
prudkostí řinuly a mraků. Děti roznal
jen děti, dospělí vytvářeli na svých mís-
tech. Po kratší době se zase vyjasnilo,
sléšť přestala a návštěva nebyla ničím rušena.

Přijed pana presidenta republiky byl shlašen na 17 h.
35 minut. Náměstím projelo několik aut z nichž vys-
toppil pan prezident seštit a jejich průvodci, kteří
po vystoupení z vozu s presidentskou vlajkou byli uví-
taní bouřlivým voláním slávy doprovázeným častým
dumáním kromu a blyškáním.

Hlavnostní okamžik nastal ve chvíli, kdy pan pre-
sident stannul na tribuně před radnicí a ná-
městím se usly vcelebné zvuky st. hymny, zatím
co státní vlajka vystoupila na stožár před tribunou.
Ačkoli náměstí bylo přeplněno do posledního mís-
tečka, a přeplněna byla i okna okolních budov,
při hrani st. hymny nastal vzorný klid - který
působil mocným dojmem.

Pana presidenta a jeho choť i ostatní hosty
uvítal starosta města Zl. Brodů p. Damiček,
a v delším proslovu hovořil poměry města a celí-
ho zelnobrodského.

Pan prezident poděkoval za uvítání a vyslechl zá-
sudec okresu smilského tál. Pijmona, který pouka-
zal na nutnost hospodářské poměry a na nua-
městnanost jeho obyvatelstva. Velmi pěkně zapiso-
valo uvítání, jež pronesl sedmiletý školák J. Holu-
bčík a když Miluška Pavlová v národním kro-
ji odváděla choť pana presidenta kytici s
upřímným pozdravem ode všech dětí.

Pan prezident pak pronesl dlouhou řeč význam-
nou, kterou obecenstvo sledovalo s velikou pozorností.
Dlouhotrvající potlesk následoval, když pan presi-
dent domluvil a zapisoval se do pamětních
knih. Ve svém významném projevu také pravil:
„Nebojme se války, ale budme připraveni“!

Doprovázen okresním hejtmánem, vch. radou p. s.
Prahlou, dal si pan prezident představití všech
my reprezentanty místních úřadů a korporací.

Dále pan prezident s chotí se odebíral do sklařs-
ké školy k prohlídce výstavky skla, na jejím
schodišti je uvítal krásný milý obdiv, špalu
školních dětí. Na prahu školy je uvítal předseda
Pojišťovacího průmyslového ústavu p. Josef Tělník.

Několik vzpomínek z návštěv vládců do našich hor.

Naši horáci za staré monarchie rakouské si vysloužili pověst rebelantů, nebyli dobře zapsaní ve Vídni, proto habsburští monarchové z milosti boží neprojevili touhy a přání na krásu našich krajů se podívat. Ale »Dalibora naučila nouze housti,« tak i poslední císař rakouský Karel rozhodl se, že navštíví pohraniční české a smíšené kraje, aby svojí návštěvou povzbudil loyální smýšlení lidu. Bylo to ke konci světové války, kdy již se vědělo, jak pravděpodobně krvavá tragédie skončí, kdy bylo v našem pohraničním kraji nouze, bída a hlad i nespokojenost trpících vrstev. Krátkozraká Vídeň myslela, že stačí návštěva, aby zlé poměry zlepšila. Císař Karel přijel k libereckým Němcům a odtud do Staré Paky, kamž byly úředně c. k. okresními hejtmanstvími pozváni starostové obcí, měst a okresů, zástupcové velkých lidových organizací a korporací, aby vzdali mladému císaři Karlovi hold a přednesli své žádosti a vyslechli jeho sliby.

Když dvorní vlak projížděl stanicí železnobrodskou a několik minut ve stanici zastavil; ze staniční budovy vlál černožlutý prapor, vedle praporu národního. Mnoho zvědavců z města a okolí stálo na peroně a plotem vedle budov nádražních přišli také mnozí Rakušáci, kteří provolávali císaři slávu. Císař za to děkoval u okna vlaku úklony. Mezi lidem nebylo nadšení, neboť v našem okrese lid byl pro své politické, protivídeňské a protiválečné smýšlení pronásledován. Někteří jednotlivci z války bohatli, ale většina občanstva, byla válkou zni-

čena. Na severu Železnobrodská tvořil se Zelený kádr. Nenáviděli rakouskou vládu, nepřáli vítati Karla, proto celkem tato návštěva císaře Karla v Žel. Brodě dopadla bledě. Císař ani ze salonního vozu nevystoupil, zapálil si od hořící svíčky doutník a u okna pozoroval shromážděný lid. Z peronu vyšla jistá železnobrodská žena, šla k vlaku, v prosebně sepiatých rukách držela dopis. Když to spatřil císař, vystoupil na schůdky vysoký důstojník — asi jeho vojenský pobočník a přijal dopis, byla to prý žádost, aby muž prosící ženy byl propuštěn z vojny. Jiná zvláštní příhoda se nestala a vlak klidně odejel ke Staré Pace, kde v restaurační místnosti císař Karel udílel audienci, které se také zúčastnili zástupci z politického okresu semilského. Císař odejel do Vídně, ale bídu horského lidu neodvezl, hlad a bída zůstala na horách. V staropacké audienční, resp. restaurační síni, byl velký obraz rakouského monarchisty Karla v parádní uniformě. Netrvalo dlouho, Rakousko válku prohrálo, a obraz císaře Karla zmizel z nádraží. Horský lid byl s tím spokojen, byl rád, když i sám Karel zmizel a sesazen byl s trůnu království Českého.

V roce 1920 měly naše hory lepší a nadšeně vítanou návštěvu. Do Semil přijel prezident našeho osvobozeného, samostatného státu Československé republiky dr. prof. T. G. Masaryk. Byl přivítán velkolepě, byl pozdravován jako náš Osvoboditel, kterého vědeckí čeští lidé nazývají »tatičkem Masarykem«. Nebudeme dnes podrobně líčiti průběh této památné návštěvy. Vzpomeneme jen na některé příhody. Mimo poslance dr. Matouška a posl. Vávry z Lomnice n. Pop. účastnil se této oslavy senátor

Č. Jos. Lisý, dobrý známý pana presidenta z vídeňského parlamentu. Po skončení uvítacích řečí, konalo se představení zástupců, reprezentantů úřadů, samosprávy, průmyslu, škol, atd. Potom vyjel autem p. prezident se svojí suitou po silnici nad město Semily, k t. zv. Sejkorské kapliče a šel k nejvyššímu bodu této horské cesty. Místo to nyní na památku nazývá se Masarykova vyhlídka. Zde potěšil se pan prezident malebným rozhledem. — Na této vyjízdce doprovázel pana presidenta starosta města Semil dr. Patka, továrník Fr. Brůna z Plavů, senátor Lisý a jiní. Pozornost pana presidenta zvláště upoutal pohled do údolí Jizery s četnými továrními objekty. Pan prezident živě rozhovořil se o textilním průmyslu, na jeho otázky podával vysvětlení továrník Brůna. Tak zabrali se v odborný hospodářský rozhovor, že zapomněli na další program. Teprve na upozornění senátora, vrátil se p. prezident do Semil, kde konalo se hlášení legionářů a pohostění. Pan prezident se svojí suitou přehlédl sokolstvo a řady legionářů. V některém poznal známého i promluvil s ním několik slov. Tisíce lidu i z velké dálky přihlíželo k tomuto ději. Demokratičnost pana presidenta zvýšila sympatie a lásku lidu k němu. Nadšení a radost byla všeobecná. Z kolem stojícího zástupu přistoupil dobře oděný starší muž, podával směle panu prezidentu ruku se slovy: »My jsme staří známi, z dob před válkou.« Pan prezident podal mu ruku a klidně odpověděl: »Možná, počkejte, já si vzpomenu!« Bystře si prohlížel muže a za chvíli klidně pravil: »Vzpomínám si a jest-li se nemýlím, vy jste ten, který na mých schůzích v sousedním kraji nejvíce proti mně křičel...«

V Národ. domě konala se hostina, ji zúčastnili se s prezidentem jeho průvodci, reprezentanti úřadů, starostové, předsedové spolků a jiné přední osobnosti — jak horáci říkají »hlaváci«. V čele stolů seděl pan prezident Masaryk, proti němu senátor Č. J. Lisý. Pan prezident hovořil se senátorem o některých událostech ve vídeňské říšské radě atd. Na stole stály odzátkované láhve s vínem a s minerální vodou. Pan prezident nalil si do sklenice minerální vodu. Senátor byl v rozpacích, co má za přítomnosti pana presidenta přísného abstinenta pít. Rozhlédl se vpravo i vlevo, všude pěnílo se pivo nebo záfilo víno, ale přece odolal pokušení a sáhl po minerálce. To zpozoroval pan prezident a usmál se a připomněl: »Vy přece nepijete vodu, vím to. Na mně se neohlížejte. Nalejte jen víno! — Počkejte já vám vyberu nějaké dobré víno, abyste věděl, že vínu také rozumím!« Prohledal skupinu lahví s vínem a před senátora postavil lahev s nápisem »Médoc« a příjemně poznamenal: »To je dobré — francouzské.« Senátor poděkoval a během hostiny poznal, že víno je znamenité. Po hostině odejel pan prezident se svojí suitou, k níž připojil se senátor Lisý do Železného Brodu. V Semilech a v Podmoklicích jásavými pozdravy loučil se s ním lid, v Žel. Brodě ve stanici jej vítal nový jásot. Zde pan prezident vystoupil z vlaku a byl uvítán zástupci města a korporacemi a pozdravil přátelsky velké zástupy lidu železnobrodského z města i okolí. Občanstvo na pozdrav ten nadšeně děkovalo provoláváním slávy »tatičku Masarykovi«. Po několika minutách rozejel se vlak k Turnovu za bouřlivě provolávaného »Nazdar!«

práce, energie, iniciativy, zachová své porozumění pro horský lid, který i při stísněných poměrech nedivá se na své strasti s úzkého, sobeckého hlediska, ale se stanoviska celonárodního a na poli hospodářského orientuje se evropsky, přemýšlí a přizpůsobuje se změněným hospodářským a výrobním možnostem světa.

Živý zájem p. presidenta a jeho šlechetné choti o novodobou sklárskou výstavu, jeho pozorné sledování velikého sklárského úsilí na zdolání krise a oživení konsumu je nám radostným příslibem, že i na rozhodujících místech podle příkladu p. presidenta setká se náš sklárský průmysl s porozuměním.

Duch rebelantů s Petruškových vrchů, duch odboje zelených kádrů a legionářů, změnil se v lásku a oddanost k republice, v opravdové pojmání úkolů národních a hospodářských. Naše průmysly, s nimiž je spjata existence veliké většiny dělnictva a stejně i existence zemědělství, živnosti, obchodu a téměř všech oborů lidské práce, nežádají skleníkových vývozních opatření, premií a podpor. Nezbytně však potřebují, aby mezinárodní poměry byly upraveny, potřebují přátelské styky se sousedy, dobré smlouvy a hlavně — zajištění míru. Každý u nás ví, co pro náš stát a pro mír Evropy a celého světa náš p. president znamená. Proto jsou naděje našich horáků k hlavě státu tak hluboké a vřelé.

I my věříme, že na kapitánském můstku státní lodi, plující nebezpečnými úskalími doby, pod vlajkou, která má v poli bílého lva, stojí dobrý velitel. Návštěva pana presidenta a jeho choti, jeho projevy, účast všeho horského lidu bez rozdílu — to vše je pro nás slibem lepší budoucnosti Pojizeří a Krkonošských hor.

Dnešní den, 19. srpna 1936, zůstane historickým dnem pro starobylé město Železný Brod, pro okres semilský, pro celý okolní horský kraj i sousední pohraničí. Náš lid vital na malebném železnobrodském náměstí pana presidenta republiky dr. Edvarda Beneše a jeho choť. Prožili jsme slavný den! Nikdo z účastníků nezapomene na tento památný děj. Město se pečlivě přichystalo, aby slavnostně uvítalo vzácné hosty. Od rána nastal živější ruch, který přes poledne silně vzrostl. Vše ukazovalo, že občanstvo prožívá mimořádný sváteční den! Ulice a náměstí, okrášlené státními vlajkami, národními prapory i praporky a květinami, plnily se občanstvem. Na stránkách kol města po horských cestách spěchaly nepřetržitě hloučky lidu i skupiny krojovaných spolků, do jizerského údolí; byla to radostná mobilisace horáků k uvítání pana presidenta a jeho choti. Z několikahodinové vzdálenosti přišel mohutný zástup dělníků a dělnice ze závodů Brúnových z Plavů. Přišli i jiní textiláci a sklářů, přišli zemědělci, živnostníci, zřizenci a školní mládež z okolí a jini.

Zde nescházeli se stoupenci politických stran — zde soustředili se občané a občanky bez rozdílu stavu a přesvědčení, upřímní a poctiví příslušníci Československého státu. Přišly a přijely tisíce z blízka i z dále, z Pojizeří i z Podkrkonoší — od Mužského, Trosek, Kozákova a Tábora, od Petruškových vrchů, Žalého i Levína. Nálada mezi nimi byla bratrská, nadšená, taková, jakou se vyznamenává český lid v dobách pohnutých, ať těžkých nebo radostných, takové, s jakou jsme před osmnácti lety vítali své národní a státní osvobození. Bylo to přirozené, vždyť český lid přišel pozdravit velikého syna národa, jemuž patří

přední místo v dějinách osvobození, který pracoval, bojoval, trpěl i zvítězil v zápase za československou samostatnost. Byla to krásná chvíle, kdy dobrá česká duše zapomněla na sobecké »já«, ale pro ni platilo bratrské »my«. V Železném Brodě bylo tisíce lidí, ale jen jedna velická a vznešená duše společná, která radostně jásala vstříc svému prezidentu republiky a jeho choti! Znova se ukázala pravá a vzácná povaha českého lidu, který vždy ve velkých chvílích dovedl státí v jedné frontě. V tom je naše síla a vítězná budoucnost, ve kterou přesvědčivě věří náš president republiky, dr. Ed. Beneš a s ním každý věrný státo-
tvorný Čechoslovák.

Včerejší odpoledne bylo železnobrodské náměstí přeplněno; byl krásný pohled na malebnost barev krojů spolkových, a třepetající se praporky, na uniformy legionářské a důstojnické, na národní kroje žen a dětí, na vlající prapory a veselé tváře občanstva: mužů, žen, mládeže. Z mnohých barev vynikala zvláště červená barva sokolských košil a halen sokolského dorostu, k tomu družila se harmonicky bělost krojů řezníků, pekařů a cukrářů.

Horské sokolstvo bratrsky a radostně vítalo svého bratra presidenta, vždyť pro bezpečnost čsl. státu naše národní vojsko obětovalo i své životy; na Slovensku tekla sokolská krev. — Bouřlivé »Nazdar!« znělo při příjezdu i odjezdu presidenta. Návštěva nejvyššího reprezentanta Československého státu byla dnem srdečného veselí a čistého nadšení horského lidu, který upřímně ukázal, že má rád svůj stát. V uvítacích vojenských projevech bylo to jasně řečeno a bylo jimi i potvrzeno, že návštěva pana presidenta a jeho choti, je pro nás a náš kraj vyznamenáním. Co cítily duše tisíců ob-

starosta města sen. Kostka. Ve svém prosluvu tlumočil oddanost Československé republice a mluvil vřele pro účinnou spolupráci Čechů s Němci, kteří jako loyální občané, stojí na půdě československého státu. Po něm člen městské rady Kögler pozdravil česky pana presidenta a jeho choť krásným projevem, v němž vyslovil naději, že vzácná návštěva přispěje ke zmírnění těžké nezaměstnanosti. Vítal projev libereckého starosty a zdůraznil nutnost spolupráce. Po projevu zástupce okresního zastupitelstva byl p. president a jeho choť pozdraveni dětmi a kyticemi. Pan president ve svém projevu zdůraznil pak nutnost klidné spolupráce obou národností. V československém státě není žádná národnost hmotně ani kulturně ohrožována. Není důvodů, aby se někdo dal zlákat zahraniční propagandou. Na veletrhu uvítal pana presidenta průmyslník Theodor Liebieg. Ač doba je těžká, věří, že bude možno připravit půdu pro lepší poměry, bude-li zahraničně obchodní politika podporovati náš průmysl. Pan president prohlédl si veletrh, načež po přehlídce škol odejel se svou družinou do Jablonce.

Náměstí v Jablonci nad Nisou bylo již po několik hodin přeplněno občanstvem, spolky a korporacemi. V německé záplavě ztrácela se skupina sokolů, legionářů, Národní gardy, hasičů a ostatních českých spolků a korporací, neboť na německé straně nescházel snad žádný spolek, který by se uvítání v plném počtu nezúčastnil, tak zvláště německý Schützenverein s puškami, Turnverein a jiné zúčastnily se v plném lesku. 16.45 hodin přivítán pan president fanfárami s věže radnice, načež zahrána státní hymna orchestrem městského divadla. Starosta Petrovský ve svém pozdravném projevu vyličil těžké hospodářské poměry Jablonce. Po něm učinili projevy čeští zástupci

Pan prezident se zapnul do pamětní knihy a doporoučením ředitelů školy zabral se se svou chotí do prohlášení sklářských výrobků a nechal si podrobně informovati o každém druhu výroby, což ho velmi zajímalo.

Vzpomínám na návštěvu pana presidenta a jeho choti byly jim věnovány dvě umělecké vězy. Choť pana presidenta vybrala si několik dekorativních sklených předmětů, právě nejnovější výrobky sklářů k nimž byla připojena i ryta jedinečná, o níž se pan prezidentova zvláště zajímal.

Při opuštění skl. výstavy projevil pan prezident velicejší uspokojení a slíbil, že dlešoni jeho návštěva ve sklářské škole není jistě poslední.

Při návratu pana presidenta a jeho přívozu ze sklářské školy na náměstí propukaly devy obecního v nový jasot a volání: "Nardar!"

Potom si ještě pan prezident prohlédl novou budovu městské spořitelny a v rozhovoru projevil obdiv nad vskutku uměleckým uplatněním skla při stavbě spořitelny.

Pan prezident srdečně děkoval za tak milé přivítání a strávil několik minut při svačince, jež mu byla podána ve dvoraně spořitelny, přijav pak v vzpomínku na návštěvu uměleckou plaketu rozeženou ze skla, rozloučil se a za nového jasotu mnohatisícového davu, který pro celé dvě hodiny vyčkal na přeplnění náměstí vsadil do auta a malostranskou silnicí voljel ku Praze.

Dvouhodinová zastávka v Želčném Brodě byla posledním bodem programu cesty presidenta republiky do našeho kraje. Před tím navštívil Hloubkovice, Liberec a Jablonec n. N. Při náhlou poruchu počasí se návštěva tato neobyčejně vydařila a pan prezident i jeho choť byli mile přivítáni nejen srdečným vítáním, ale i vzorným uspořádáním zaježdů.

Ukázanost obecnosti byla neobyčejná, hlíd a pořádek nebyl v nejmenším porušen a také po odjezdu pana presidenta a jeho družiny se tisícový dav proměnil v obrovské lidské moraviště, ale hlídni se v krátké době rozěchl. R. P.

Z Radčic, při návštěvě pana presidenta dr. E. Beneše v Žel. Brodě, byly přítomni spolky P. J. "Sokol" a sbor dobr. hasičů v krojích, dále byl tam veliký počet zdejšího občanstva a dětí.

I. Sjezd
čs. dobrovolců.

První krajský sjezd čs. dobrovolců z roku 1918-19 v Tanvaldě Lumburku se konal v Svatoduchovských svátcích 31. 5 a 1. 6. 1936, kterého se zúčastnila šestnáctá rota I. čs. pes. pluku dobrovolců 1918-19 z Prahy v plné zbroji a rota pěšího pluku č. 44 z Liberce. V průvodu šli legionáři vojcho a všechny národní korporace. Ve velkém počtu se zúčastnil spolek německých dobr. hasičů a účast tohoto spolku byla důkazem přátelství němců a česků. Při této slavnosti nazvána hlavní ulice k radnici jménem: "Ulice čs. dobrovolců z let 1918-19."

Strán čs. dobrovolců z r. 1918-19.

Obrázek ze sjezdu Čs. dobrovolců 1918—1919 v Tanvaldě-Šumburku.

zem, Obec přátel jednoty z VISOVIC, organizace čs. strany sociál.-dem. v Dejvicích a Sportovní klub SK Slavia Praha, které přijely jako ochránitelky okrsku Tanvald-Šumburk. Za nimi pochodovaly místní spolky, z nichž velice početná byla čs. obec střelecká, dobrovolní hasiči a mnoho jiných. Jediným spolkem německým, který v průvodě šel, byl spolek německých dobrovolných hasičů, který se dostavil ve velkém počtu ve svých uniformách. Účast tohoto německého spolku byla dokladem vysokého smyslu našeho pro snášlivost i na tak horké půdě, jako jest nejzazší pohraničí, a současně prakticky přesvědčila tamější Němce, že s jejich příslušníky, kteří chovají se loyálně k čs. státu, jedná se vždy slušně, že nejsou odmítání ani při tak ryze vlasteneckých slavnostech, projeví-li přání zú-

biána, slavnostní řečník byl posl. David, jehož odhodlaná řeč byla často přerušována projevy souhlasu přítomných. Ke konci, když posl. David pravil: „Víme, že Němci zde v pohraničí se zdraví slovy: Der Tag kommt — Den přijde! a tímto pozdravem se utěšují, že opět jednou nastane jejich nadvláda na našem území, ale na tento pozdrav odpovídáme dnes z tohoto pohraničního místa: Ten den nepřijde nikdy!“ zaburácel souhlas z hrdel všech přítomných.

Jménem pěš. pluku 44 poděkoval za stuhu velitel, plukovník dr. Košťák. Slavnost zakončena byla přehlídkou. Před generálem Bláhou defilovala čestná rota p. pl. 44 v čele s plukovním praporem s nově připjatou stuhou, za ní čestná rota 1. čs. pluku dobrovolců s praporem, pak následovaly NG. 39 a NG. 84, za nimi pak legionáři a

Včera se ještě nerozhodlo, zda Německo pošle do Londýna své zástupce. Podmínkou Německa bylo, že „ihned se zahájí jednání o Hitlerových návrzích“. Ukázalo se, že všechno ztroskotá na tomto „aby se ihned jednalo o Hitlerových návrzích“. A tu ve chvíli, kdy mělo padnout rozhodnutí, uteklo se německé zahraniční ministerstvo k vysvětlování, že v notě bylo použito slova „Als b a l d“, ale to slovo prý neznamená „ihned“, nýbrž jen „co možná nejdříve“. Je to pokus zachránit tímto výkladem slova situaci. Je z toho vidno, že v Německu se někdo snaží jednání rozbít, kdežto někdo druhý chce jednání umožnit.

Důvěrná schůze Rady Společnosti národů se včera usnesla: 1. Německo bude považováno za rovnoprávné, ale Francie, Belgie a Německo nebudou mít v Radě jako sporné strany hlasovacího práva. 2. O Hitlerových návrzích nemůže Rada jednat. Tím byly prakticky odmítnuty obě německé podmínky, ovšem jen v nejmírnější formě. Německo nebude mít možnost hlasovat proti svému odsouzení a o Hitlerových návrzích nebude Rada vůbec jednat. Dnes odpoledne bude mít Rada Společnosti národů schůzi novou. „Paris Soir“ soudí, že Rada Společnosti národů dnes přísně odsoudí německý čin. Vyhlášení sankcí proti Německu zatím neočekává. V Německu se projevuje naprostá nejistota. Německý velvyslanec v Londýně von Hösch, se snažil mírnit Hitlerovu odpověď a žádal dokonce Berlín, aby slevil. V tom měl zřejmě úspěch. Německý tisk horlivě mluví o vůli Německa k míru. Do pozdních hodin nočních nebylo učiněno rozhodnutí, pošle-li Berlín do Londýna svého zástupce. Hitler promluvil včera ve Frankfurtě nad Mohanem, ale ani on tu ještě neřekl, zda do Londýna Německo půjde, nebo ne. Už také nerozčil. Právil: „Toužíme po upřímném dorozumění. Budu vždy ochoten uzavřít s francouzskou vládou dohodu. Volám k oběma národům, aby zakopaly válečnou sekeru, aby tak konečně nastal mír a dorozumění.“

Francouzské listy sdělují, že z Paříže odjelo 2000 záložníků do pevností u východních hranic. Úředně se to navrhuje a vysvětluje, že nejde o mimořádné povolávání záložníků, nýbrž jen o pravidelná cvičení záložníků, jež začínají každoročně v březnu.

Z Londýna 17. března. Debaty na tajném zasedání Rady Společnosti národů zúčastnili se všichni členové Rady, kromě italského člena velvyslance Grandiho. Dánský ministr zahraničí Munoh byl jediným řečníkem, který mluvil o možnosti rozšíření debatu Rady přes hranice, vymezené otázkou, byla-li či nebyla-li porušena smlouva. Munoh si přeje, aby byly ponechány otevřené dveře generální úpravě a řešení a aby debata byla zevšeobecněna. Tento návrh byl pouze zdrželivě podporován jediným delegátem chilským.

ku 1927.
vi milio-
pak do
at závěť.
v té do-
ních bou-
o požáru
ohněm a
akž takž
o v nich
jenž na
hudobin-
závěť ne-
lietví to-
marno.
v které
nou tam
se nikdo

zraďy. Mezi obžalovanými
se jim za vinu, že utvořili
založili tajnou stranu, nazvanou
na Rakouska». Do Vídně přišli
zástupců sociálně demokratických,
ale do porotní síně se dostal
ce československé strany se
ostatní nikoliv. Poslali kan-
protestní dopis. Proces dne

Kandidát Nobelova míru umírá.

V Berlíně se včera rozšířila zpráva, že demokratický a pacifistický vydavatel listu »Weltbühne« umírá. Ossietzky je nyní v koncentračním táboře v Papenbergu. Prý umírá. Ossietzkého kandidáta pro Nobelovu cenu za rok udělena. Asi se jí nedostane.

Hladovka studentů v Oxfordu.

Sto padesát studentů proslulé britské univerzity v Oxfordu hladovkuje, protože se jim nepodaří získat Správu kolejí se o ně špatně. Správa koleje se o ně špatně platit: oběd s nimi netrvala dlouho, neboť učitelé jim řekli, že jídlo

10157

53

»Je mrtva?«

»To prosím nevím... Byl jsem odtamtud daleko, ale moje sestra pracovala na poli a ta to viděla a křičela na mne, abych běžel k panu hraběti a řekl, že slečna najela na strom.«

Telegdi běžel s hochem k silnici.

»Ty jsi tedy neviděl nic?«

»Ach ano, nejprve auto narazilo na strom a pak se odrazilo a vyskočilo do vzduchu a byla to taková rána, že jsem se obrátil a viděl jsem, jak vypadla z vozu.«

Mici zůstala na terase a sledovala ustrašeným zrakem hraběte, který zmizel za stromy. Dnes ráno se toho tolik seběhlo, že se jí z toho točila hlava. Ten radostný pocit, kterým byla zaplavena ještě před chvílí, zmizel úplně. Ferencovo chování po rozchodu s jeho snoubenkou nevypadalo nikterak slibně, a instinkt jí říkal, že to pro ni dobře nedopadne, stalo-li se Geraldině něco vážného.

Usedla ke stolu a zabořila obličej do dlaní. Osud k ní byl vždycky krutý. Kdyby byla Geraldina dojela dobře domů, byl by měl Ferenc několik nepříjemných dní, dokud by se na všecko nezapomnělo. Mezi prostými lidmi není zrušené za-

V březnu jest zele úplně bez sněhu, dosti přek- Počasí 1936.
ný čas, v noci malé mrazíky, koncem práz-
dnic se začíná s polními pracemi i sázením
raných bramborů.

Duben začal s počasím aprílovým, přes chvě-
le přišel, svítí slunce a bouřky.

Prvního května jsou sněhové přehánky. V kvě-
tnu na Koopecku byly průtrže mračen a krou-
py, což udělalo na polích mnoho škod. Leto
bylo dosti mokré často přišel.

Vroda byla dosti bohatá, obilí se urodilo přek-
ně, též brambory místy i zeli. Proce se též uro-
dilo hojně. Poše narostlo dosti hub a jeholů.

Bouře byly dosti méně.

Podzim byl mokvý, často plstě. Sněh napadal
koncem listopadu, který se již udržel s menší-
mi mrazíky přes Vánoce a dále.

Rok 1936 zakončen „Sylvestrovským večerem“ dne 31. 12.,
který pořádala zdejší T. J. Sokol v místní sokolovně.

Roku 1936, dne 11. dubna, byla zde založena od-
bočka Svazu přátel T. J. S. R. Při založení čítá
42 členů. Jejím předsedou jest Stanislav Lůný,
jednatel Vlastisl. Rydval, pokladník Jar. Lita.

Založení
odbočky
T. J. S. R.

Na I. krajském sjezdu čs. dobrovolců 1918-19, konaném
31. 5. a 1. 6. 1936 v Tanvaldě-Limburku, pronesl proslov
generál Blaha, slavnostní řeč pronesl poslanec David,
který ke konci své řeči pravil: „Víme, že Němci zde
v pohraničí zohaví se slovy: „Der Tag kommt“ t. j.
„Den přijde“! a tím pozdravem se utěšují, že jed-
nou opět nastane jejich nadvláda na našem území,
ale na tento pozdrav odpovídáme dnes z tohoto poh-
raničního místa: Den ten nepřijde nikdy! a souh-
las zaburácet z hrobu všech přítomných.“

Stará dobrovolci 1918-19.

Státní rozpočet Republiky Československé.
na rok 1936.

Dle
čís. slova.

Příjmy.	Skupina.	Výdaje.
2,736.600	Prezident republiky	14,941.900
482.000	Zákonodárné sbory	36,102.800
13,077.000	Předsednictvo min. rady	37,210.100
6,080.000	Ministerstvo zahraničí.	132,730.100
7,354.800	Ministerstvo národní obrany	1340,000 000
3,993.300	Ministerstvo vnitra	714,740.100
44,243.400	Ministerstvo spravedlnosti	278,632.300
—	Ministerstvo unifikace	1,896.100
64.000	Nejvyšší správní soud	6,144.600
77,486.900	Ministerstvo školství	944,766.600
23,553.800	Ministerstvo zemědělství	195,329.200
13,930.400	Ministerstvo obchodu	36,825.400
105,660.700	Ministerstvo věř. prací	475,839.800
11,760.700	Ministerstvo pošt	11,760.700
21,184.000	Ministerstvo železnic	21,184.000
24,077.000.	Ministerstvo soc. péče	856,042.600
37,027.100	Ministerstvo zdravotnictví	156,356.800
174,974.500	Pense a zaměstnanci platy	926,677.500
7499,144.800	Ministerstvo financí	1837,975.200
—	Nejvyšší kontrolní úřad	7,040.100
8033,531.000		8.033,195.900

Sociální práce okresu semilského r. 1936.

Okres semilský vlastní tři chorobince, v Semilech, Poolle
v Želerním Brodě, v Lomnici n. P. a jeden sirot. Riegrova
čince v Lomnici n. P. V posledním schůzi okresního kraje.
výboru byly schváleny účetní uzávěrky těchto ústavů
za rok 1936.

Chorobince Semily: Celkový příjem Kč. 56.339' 25
celkové výdaje Kč. 109.418' 60

jeví se tudíž schodek za rok 1936 Kč. 53.079' 35.
Na schodek ten přispěje země částkou Kč. 22.321' 60
a okres doplatí Kč. 30.757' 75. Chorobince vykazuje
14.623 ošetrovací dny, na osobu za den připadá na
stravování Kč. 3'77, na ostatní správu Kč. 3'10,
celkem za jeden den Kč. 6'87. —

Chorobince v Želerním Brodě:

Celkový příjem Kč. 115.543' 30 h.
celkové výdaje Kč. 169.733' 04 h.
Schodek za r. 1936 Kč. 54.197' 40 h. na tento scho-
dek přispěje země Česká 50% a okres semilský rovněž
50%. Chorobince vykazuje 27.091 ošetrovacích dnů
na jednoho chovance připadá denně za stravu Kč.
2'97 h., na ostatní náklady Kč. 3'30 h., celkem Kč. 6'24.

Chorobince v Lomnici n. P.:

Celkový příjem Kč. 56.236' 85 h.
celkové výdaje Kč. 105.378' 15 h.
Schodek za r. 1936 Kč. 49.110' 40 h.

Na tento schodek prispíje umě liška 50% a okres semilský rovněž 50%. Chorobine vykazuje ošetřovacích dní 15.347, na stravu na den připadá Kč. 4'16 h., na ostatní správu Kč. 2'70, celkem Kč. 6'86 h.

Pirotčince v Lomnici n. P.:

Celkový příjem Kč. 15.461'80 h.

Celkové výdaje Kč. 46.228'15 h.

schodek za r. 1936 Kč. 30.766'35 h., který připadá celý k úhradě okresu semilskému. Pirotčince vykazuje 4897 ošetřovacích dní, na stravu jedné osoby na den připadá Kč. 4'76 h., na ostatní správu Kč. 4'69 h., celkem Kč. 9'45 h za jeden den.

Za rok 1936 uhradí tudíž okres semilský na čtyři sociální ústavy celkem Kč. 113.178. Při omšních těžkých finančních poměrech okresu je to částka jistě značná a svědčí o tom, že členové nově okresního výboru mají pochopení pro sociální potřeby příslušníků okresu. R. S.

Když v roce 1919 bojovalo Československo o Slovensko s Maďarskem, byli čtyři dobrovolci 1918-19 zajati v Maďarsku, tam mučeni a pak popraveni a to: 7. června r. 1919 byl popraven v Košicích poručík Vojtěch Šalla, pěš. pl. 31 Italské legie. 16. června svobodník Leopold Tůma, pěš. pluk 4 v Čáslavi, 21. června 1919, kapitán Juraj Ládník a František Hecian, vojn., oba příslušníci pěšího pluku 32 Italské legie, popraveni byli v Nitrě Neolrovi.

Stav dobrovolců z r. 1918-19.